

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 786/2017
28.09.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Маје Ковачевић Томић, чланова већа, са саветником Марином Радосављевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ненада Сацаковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Параћину, Судске јединице у Ћуприји ЗК 73/16 од 08.03.2017. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 86/17 од 26.05.2017. године, у седници већа одржаној 28.09.2017. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ненада Сацаковића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Параћину, Судске јединице у Ћуприји ЗК 73/16 од 08.03.2017. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 86/17 од 26.05.2017. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у преосталом делу **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину, Судске јединице у Ћуприји ЗК 73/16 од 08.03.2017. године, окривљени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ, за које му је изречена условна осуда, којом је утврђена казна затвора у трајању од 3 (три) месеца и истовремено одређено да се казна неће извршити, уколико окривљени у времену проверавања у трајању од 1 (једне) године, по правноснажности наведене пресуде, не изврши ново кривично дело. Оштећени ББ је за остваривање имовинскоправног захтева, упућен на парницу. Окривљени је обавезан да плати суду на име трошкова кривичног поступка и то: на име паушала износ од 2.000,00 динара, на име вештачења износ од 12.284,00 динара, Основном јавном тужилаштву у Параћину износ од 19.984,20 динара на име вештачења и оштећеном ББ, на име ангажовања пуномоћника – адвоката, износ од 108.375,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности наведене пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Јагодини Кж1 86/17 од 26.05.2017. године, уважавањем жалбе Основног јавног тужиоца „у Јагодини“, преиначена је пресуда Основног суда у Параћину, Судске јединице у Ћуприји ЗК 73/16 од 08.03.2017.

године, само у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што је Виши суд у Јагодини, окривљеном АА, због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. Кривичног законика, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, на основу напред наведеног законског прописа и применом члана 4, 42, 45, 54, 64, 65. и 66. Кривичног законика, изрекао условну осуду, тако што му је утврдио казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци и истовремено одредио да се казна неће извршити уколико окривљени за време од 2 (две) године од дана правноснажности наведене пресуде, не изврши ново кривично дело, док су жалбе окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката Ненада Саџаковића, одбијене као неосноване и наведена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Ненад Саџаковић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, а због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Бранилац у захтеву за заштиту законитости истиче да се кривично дело из члана 121. став 1. КЗ, за које је окривљени правноснажно оглашен кривим, може извршити и са директним и са евентуалним умишљајем, а како је оптужним предлогом окривљеном стављен на терет директан умишљај као облик виности, и како је, према ставу браниоца, суд то прихватио и окривљеног осудио, а затим у образложењу првостепене пресуде навео да се ради о евентуалном умишљају, тиме је у конкретном случају, према наводима захтева, нижестепени суд прекорачио границе оптужбе и учинио битну повреду одредаба кривичног поступка.

Изнетим наводима, по налажењу овог суда бранилац окривљеног, указује на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП.

Одредбом члана 420. став 1. ЗКП, прописано је да се пресуда може односити само на лице које је оптужено и само на дело које је предмет оптужбе садржане у поднесеној или на главном претресу измењеној или проширеној оптужници.

Полазећи од наведеног, по налажењу Врховног касационог суда, околност да се оптужним предлогом окривљени терети да је кривично дело из члана 121. став 1. КЗ, извршио са директним умишљајем, тј. да је био свестан забрањености свог дела и да је хтео његово извршење, а да је изреком побијане првостепене пресуде, оглашен кривим да је предметно кривично дело извршио са евентуалним умишљајем, тј. да је био свестан да може учинити дело, па је на то пристао, не може се сматрати прекорачењем оптужбе, из разлога што је првостепени суд, имајући у виду чињенично стање утврђено на главном претресу, у изреци

првостепене пресуде унео измену у односу на диспозитив оптужног акта, у погледу облика виности окривљеног, и то у његову корист, огласивши га кривим због извршења предметног кривичног дела, и то са лакшим обликом виности – евентуалним умишљајем, не дирајући тиме у објективни идентитет оптужног акта и остајући притом у границама оних чињеница и околности на којима се оптужба заснива.

Из изнетих разлога, по налажењу Врховног касационог суда, неосновано се у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, истиче да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП.

Поред тога, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости указује да су побијане пресуде донете уз повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, али како у образложењу захтева не наводи ниједан разлог због кога сматра да је побијаним пресудама учињена наведена повреда закона, а имајући притом у виду да Врховни касациони суд правноснажну одлуку и поступак који је претходио њеном доношењу испитује у оквиру разлога, дела и правца побијања који су истакнути у захтеву, у смислу члана 489. став 1. ЗКП, то је овај суд нашао да захтев браниоца окривљеног у овом делу нема прописан садржај у смислу члана 484. ЗКП, који прописује да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за подношење (члан 485. став 1.).

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде у односу на одбијајући део на основу члана 491. став 1. ЗКП, а на основу члана 487. став 1. тачка 3) у вези са чланом 484. ЗКП у делу у коме је захтев браниоца окривљеног АА одбацио, јер нема законом прописан садржај.

Записничар-саветник
Марина Радосављевић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.